

Приоритет в системата от ценности за ромския етнос има и веселието. Ако има нещо, за което другите да си признават, че добронамерено ни завиждат, на първо място това е умението ни да се веселим. Ние се веселим искрено, неподправено, от душа и сърце, сякаш го правим за последен път в живота си. За родителите роми равносилно на неизпълнен дълг в живота е да се отгледат деца (особено момчета) и да не им се направи богата кръщенка, новобранска вечер, годеж или сватба. Финансовото състояние на семейството при това не е от особено значение. Пословична е пестеливостта на родителите, за да съберат пари и да организират поне едно от изброените по-горе събития за своите деца. Веселбата трябва да е шумна, с отбрани гости и непременно с прочути музиканти. След изпълнението на този дълг родителите са спокойни, духовно уравновесени, крайно удовлетворени от родителската си мисия в живота.

Приоритет в ромската ценностна система има и задоволяването с малкото, най-нужното. Истинският ром не трупа материални блага. Той е доволен тогава, когато разполага с най-необходимото, за да оцелее неговото семейство. Истинските роми компенсират липсата на материално благополучие с богата и волна душевност, както и с неподправено и искрено желание винаги да помогнат на бедния, слабия, уязвимия. Ето защо сред нас на голяма почит са гостоприемството и отзивчивостта. За ромите трупането на материални блага е излишно бремене и грях пред слабите и уязвими хора в обществото.

Липсата на амбиции да се властва над другите и да се предопределя чуждата съдба е друга наша характерна черта, с която не без основание се гордеем. Липсата на стремеж за създаване на собствена държава при нас може да се обясни само с нежеланието ни силните да потискат слабите. Освен това инстинктът за самосъхранение, който сме развивали столетия наред, ни е научил, че към другите трябва да се отнасяме точно така, както бихме искали да се отнасят към нас самите.

Добронамереността към културата на мнозинството е също важен приоритет, който осигурява по-безпроблемно съжителство между роми и българи. За нея се говори винаги с уважение и желание тя да бъде и наша култура. За съжаление придобитият през вековете опит ни е научил да бъдем